

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 13.

Tolvte Session.

Tiende Møde.

Tredagen den 12te Decbr. Kl. 6 1/2 Aften.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen bliver at foretage: Fortsættelse af 1ste Behandling af Udkast til Lov om Oprættelsen af Menighedsraad m. m.

Mossin: Skøndt dette Lovforslag har været udsat for megen Opposition, kan jeg dog ikke andet end slutte mig til samme. Den væsentligste Grund dertil er den, at det er baseret paa Frivillighed. Hvis det var befaleet, at Menighedsraad skulde indføres, da vilde jeg ikke have kunnet tilraade at gaae ind derpaa; thi hvor der — og det navnlig med Hensyn til aandelige Anliggender — anvendes Tvang, der sluffes det aandelige Liv, og hvis Menighedsraad skulde indføres, da troer jeg, at det paa mange Steder blot vilde blive en Skygge uden mindste Liv. Men saaledes er det ikke her; der befales ikke, der tillades kun, at Menighedsraad indføres, og for de Steder, hvor dette skeer, foreskrives der Regler, hvorefter Valgene skulle skee, saavel som de Pligter og Rettigheder, der ere knyttede til Menighedsraads Indførelse. Hvor der ikke føles Trang dertil, vilde de altsaa ikke blive indførte, og det, at Menighedens Medlemmer faae en Ret til at indvirke paa Valget af deres Præster gennem Vedømmelsen af indkomne Ansøgninger, troer jeg ikke er af saa stor Betydning, at det kan betragtes som en Voksemad.

Den anden Grund, hvorfor jeg slutter mig til Udkastet, er den, at der derved dog aabnes Udsigt til, at det i Grundloven givne Løfte om en kirkelig Forsatning engang vil træde i Kraft. Men skal dette skee, da er det ogsaa nødvendigt, at den Grundvold maa lægges, hvorpaa Forsatningen opføres; thi uden Menighedsraad, mener jeg, at et Kirkeraad for sig selv vilde blive umuligt — hvilket jeg saa meget mere vilde beklage, som jeg ønsker, at ethvert Udkast, der angaaer Kirken og Geistligheden, ogsaa maatte blive underkastet Kirkens Prøvelse. Af de nævnte Grunde tillader jeg mig at tilraade Udkastets Vedtagelse. Hvad Enkeltighederne angaaer, finder jeg det nødvendigt at høre mig nu derom, da jeg antager, at de vilde finde deres Drøftelse i et Udvalg og derefter nærmere kunne omtales ved 2den Behandling. Jeg maa imidlertid være enig med den ærede Tale, som havde Ordet først i det foregaaende Møde, i, at det synes mig hensigtsmæssigt, at § 31 om Udgifterne ved Menighedsraadene gaaer ud; thi for det Første indseer jeg ikke, hvilke Udgifter der skulde være derved, for det Andet er det indlysende, at hvis den paatænkte Forsanstaltning skal være forbunden med nye Byrder for Communen, vil den blive modtaget med Uvillie, og for det Tredie vil det ikke være uden Banfæltighed at udrede det paafordrede Beløb paa Grund af, at de, som ikke slutte sig til Folketirken, ere fritagne for at bøde deres Deel af Afgiften. Der er endnu et Punkt, som jeg skal gjøre opmærksom paa. — Det er i § 29, hvor der tales om, at Menighedsraadene skulle i Kjøbstæderne vælge 2 Medlemmer til